

ecoTENNIS

ŽALI TENISE

Nuotraukos:
Laimos MILKINTĖS,
ecoTENNIS

Vienoje aikštelėje užtikome
ir garsųjį Gvidą Sabeckį.

Po „ecoTENNIS“ stogu dažnai vyksta varžybos – jos vertinamos kaip akstinas tobulėti. Pastarasis čia vykęs tarptautinis turnyras, sutraukęs beveik šimtą mažųjų tenisininkų, dalyviams nekainavo nė cento.

TRUMPAI TARIANT, BUVO TAIP: PRASIDĖJO NUO SANDĖLIŲ, O BAIGĖSI TENISO MOKYKLA VAIKAMS.

Ir visiems norintiesiems. Kauniečiai „ecoTENNIS“ žali ne tik dėl šios sporto šakos naujokų statuso.

Ne per seniausiai duris atvėrusios sporto bazės įkūrėjai juokauja, kad žalia spalva, matyt, buvo tas likimo pirštas, nori nenori atvedęs juos prie teniso: dar įrengdami sandėlius, kurių vietoje dabar – teniso aikštynai, pastatę architektai sumanė nudažyti žaliai. O argi ne žalia užima antrą vietą po geltonos, galvoje kuriant spalvines teniso asociacijas? Apie visa tai SPO :) kalbasi su „ecoTENNIS“ vadovais Almantu Izokaičiu ir Lina Andriuškevičiute.

Taigi, jums pasirodė, kad žaliose patalpose gražiau atrodytų tenisininkai, o ne sandėliuojamos prekės? Arba šiek tiek rimčiau: kaip nuo logistikos persokote prie visai kitokios veiklos?

Almantas: Kai Lietuvos ekonomika buvo aukščiausio lygio, buvo didžiulis susidomėjimas sandėliais, visiems trūko sandėliavimo ploto. Todėl pastatėme šiam verslui pritaikytą patalpą, kurią planavome išnuomoti. Bet atėjo krizė, didžiuliai sandėliai tapo nebepaklausūs, o ploto turėjome daug. Teko keisti patalpų paskirtį.

... ir vieną rytą nubudote su mintimi – įrenkime teniso aikštynus?

Almantas: Ne visai – tai buvo brolio sumanymas. Jis norėjo savo dukrą leisti žaisti tenisą, bet Kaune nerado kur – arba sąlygos netinkamos, arba aikštelės užimtos. Iš pradžių nepatikėjau! Tada išnaršėm visą miestą, jo apylinkes – pasirodo, tikrai egzistuoja tokia problema.

Lina: Taip per mėnesį nuo tos dienos, kai atsirado šis sumanymas, patalpas pritaikėme tenisui ir pernai lapkritį pradėjome nuomoti aikšteles teniso mėgėjams ir profesionalams. Pavyzdžiui, garsus tenisininkas Gvidas Sabekis čia dirba su savo klubu – maždaug su 15–20 profesionalių sportininkų.

Šiomet jau ne tik nuomojate aikšteles, bet ir kviečiate vaikus. Kaip pasukote šia kryptimi?

Almantas: Sporto plėtra nuo mėgėjų prie profesionalų lygio paremta būtent vaikų mokymu. Taigi natūraliai kilo mintis, kad Kaune reikalinga teniso mokykla vaikams, kurioje juos ruoštų nuolatiniai treneriai, vyktų turnyrai – puiki paskata labiau stengtis, kryptingai treniuotis.

PAGAVOME IR TRENERĘ!

Po treniruotės pro šalį su dukrele ėjo trenerė Viktorija Maksimova-Armonienė. Tuo metu kaip tik kalbėjomės apie tėvų lūkesčius. Viktorija pastebėjo, kad iš trenerių daugiau tikimasi tuomet, kai atvedamas gerokai ūgtelėjęs, 13–14 metų, vaikas. Deja, būnant tokio amžiaus nuo nulio pradėti profesionalo karjerą jau vėlu: teigiama, kad geriausia startuoti tada, kai vaikui sukanka penkeri ar šešeri. Po poros metų, po truputį supažindinus su tenisu (mažųjų treniruotėse vyrauja bendra fizinė veikla, estafetės ir žaidimai), trenerės žodžiais tariant, imamasi „gaminti sportininką“. Paklausta, nuo kelerių metų jos pačios atžala bando tenisą, Viktorija labai juokėsi: „Nuo gimimo – kas su lėlytėm žaidžia, o kas su rakete vazas namie daužo...“

Lina: Pirmasis bandymas pakviesti mažuosius buvo šią vasarą: suorganizavę atvirų durų dienas, sulaukėme didžiulio susidomėjimo – kai kurie vaikai aikštelėse praleido visą vasarą, atėjo į kiekvieną treniruotę.

Ko tikisi tėvai, atvedę jums vaiką – kad kuo mikliau iškeptumėte čempioną? Ar kad jis tiesiog turiningai praleistų laiką?

Lina: Visaip būna. Pavyzdžiui, ateina su prašymu garantuoti, kad per mėnesį paaiškės, ar vaikas galėtų tapti vienu geresnių Lietuvos tenisininkų... Juk čia tik Dievulis galėtų pasakyti! Kiti tėvai kaip tik prašo per daug nespauti – lai vaikas palaksto, pažaidžia. Dar vieni atveda vien tik dėl to, kad jų atžala priprastų prie bendraamžių ir nebijotų kiemo, darželio. Taigi kiekvienas vaikas – nauja istorija.

Ar nutinka taip, kad tėvai paseka savo atžalų pėdomis: vaikas pradeda lankyti tenisą, o po kurio laiko – ir tėvai pasukui jį?

Lina: Čia labai daug to pamatėme. Ypač kai atveda du vaikus – vieną vyresnį, kitą jaunesnį, į skirtingas grupes. Dvi valandas sėdėk ir lauk jų... Iš pradžių laikraštį skaito. Antrą kartą jau rimčiau – knygą atsineša. Trečią kartą, žiūrėk, ir teniso kamuoliuką žvilgsniu pradeda sekti. Dar syki atėjęs sako – ir aš norėčiau tenisą išbandyti, jeigu būtų galimybė tuo pat metu, kol jaunieji prakaitą lieja...

Techninės detalės: kokios sąlygos vaikams, kiek trenerių turite?

Lina: Inventorių suteikiame nemokamai – vaikai gali naudotis akademijos kamuoliukais ir raketėmis, o aprangą ir batelius jau reikia atsinešti iš namų. Jaunųjų tenisininkų laukiame nuo 14 iki 17 val., bet tėvelių pageidavimu ilginsime darbo laiką iki 19 valandos. Šiuo metu „ecoTENNIS“ dirba du vaikų treneriai – Viktorija Maksimova-Armonienė ir Visvaldas Mikalauskas.

